

M/s. Prem Chand-Ram Lal v. The State of Punjab, etc.
(Mehar Singh, C.J.).

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.

M/S ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਰਾਮ ਲਾਲ, -ਅਪੀਲੈਟਸ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ, —ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 177 ਆਫ 1969

25 ਮਾਰਚ 1970 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXIII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਏ) ਅਤੇ 23 —ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼ (1962) — ਨਿਯਮ 24 ਅਤੇ 29 —ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਾਹਰੀ ਮੰਡੀਆਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਉਪਜ—ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ -ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਉਪਜ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੈ-ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਿੱਜੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਕਿ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ - ਕੀ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਧਾਰਾ 2 (ਏ) ਵਿੱਚ "ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ - ਕੀ 'ਗੁੜ' ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, 'ਸ਼ੱਕਰ' ਅਤੇ 'ਖੰਡਸਰੀ'।

ਇਹ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਸੂਚਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਉੱਤੇ" ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਰੀਦੀਆਂ ਜਾਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ, ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀ ਉਪਜ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੇ ਇਸਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ 'ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼, 1962 ਦਾ ਇਹ ਨਿਯਮ 24, ਉਸ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ - ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ / ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨਿਯਮ 29(1) ਅਤੇ (2) ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਜਾਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ 24 ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਖਰੀਦਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ 29 ਹੈ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 23 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਇਹ ਨਿਯਮ ਲੇਵੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੇ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਖੇਤੀ ਉਪਜ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦਾ ਅਰਥ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਜ ਹੈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਸਾਰੀਆਂ com ਮੋਡੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੈਨੇ ਜਾਂ ਦੋ ਵਿੱਚ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਲੇਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਅੰਤਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ. ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ, ਆਈਟਮਾਂ 75 ਤੋਂ 77 'ਗੁੜ', 'ਸ਼ੱਕਰ', ਅਤੇ 'ਖੰਡਸਰੀ' ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹ ਵਸਤੂਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਖੇਤੀ ਉਪਜ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

11 ਫਰਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ 1968 ਦੇ CW ਨੰਬਰ 3324 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

- D. ਐਸ. ਨਹਿਰਾ, ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ. ਨੇਹਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਕੀਲ ਸਨ।
- B. ਐਸ ਜਵੰਦਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ। (ਪੰਜਾਬ), ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 2 ਲਈ।
- G. ਸੀ. ਗਰਗ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.- ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ 11 ਫਰਵਰੀ, 1969 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਫਰਮ, ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਰਾਮ ਲਾਲ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ, ਪੰਜਾਬ, ਅਤੇ ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ 1 ਤੋਂ 3।

(2) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿਖੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੇ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੁੜ, ਸ਼ੱਕਰ, ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਸੌਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 1961 (1961 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 23) ਦੀ ਧਾਰਾ 2(1) ਵਿੱਚ, 'ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਏਰੀਆ' ਦਾ ਮਤਲਬ 'ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਤਰ', ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ- "ਅਜਿਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਸਥਾਪਿਤ, ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵੇਚ, ਸਟੋਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਲਈ,

ਇਸਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਫੀਸਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਬੀ) ਵਿੱਚ 'ਬੋਰਡ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ 'ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ' ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼, 1962 ਦਾ ਨਿਯਮ 17, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਤੇ 43(2)(ix) ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ '1962 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਫਰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ।

(3) ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ੳ) ਵਿੱਚ 'ਖੇਤੀ ਉਪਜ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਸਾਰੇ ਉਪਜ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਸਾਧਿਤ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਬਾਗਬਾਨੀ, ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਜਾਂ ਜੰਗਲ ਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ

M/s. Prem Chand-Ram Lal v. The State of Punjab, etc.
(Mehtar Singh, C.J.).

ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ", ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ 75 ਵਿੱਚ 77 ਤੋਂ ਗੁਰ, ਸ਼ੱਕਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ ਹਨ। ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ- "ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ 'ਤੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਲਈ ਪੰਜਾਹ ਨਈਂ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਦਰ: ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ-(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ (ਬੀ) ਇੱਕ ਫੀਸ ਸਿਰਫ ਉਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਿਲਿਵਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ", ਅਤੇ 1962 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮ 29 ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (1) ਅਤੇ (2) ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਹਨ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ- "29(1) ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮੈਕੇਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀ ਉਪਜ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਦਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਵਸੂਲ ਕਰੇਗੀ: ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇੱਕੋ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਖੇਤੀ ਉਪਜ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਸਬੰਧਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ: (2) ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਜੋ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਏਜੰਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪੱਕਾ ਆੜ੍ਹਤੀਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਗੁੜ, ਸ਼ੱਕਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਡੀਆਂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਸਤੂਆਂ ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੈਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਗੁੜ, ਸ਼ੱਕਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ 'ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ' ਵੇਚੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਗਰੂਰ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 1967-68 ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਫੀਸ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਸਮਝਿਆ। 2,781 ਹੈ। ਨਵੰਬਰ, 1967 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 3, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਗਰੂਰ ਮਾਰਕੀਟ ਏਰੀਏ ਦੇ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੇ ਅਤੇ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲ ਜਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀਆਂ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ 8 ਦਸੰਬਰ 1967 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਲੇਖਾ-ਬੁੱਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ 13 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬ 3 ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬਾਹਰਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਜਾਂ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਮਿਸ਼ਨ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦਾ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਜਾਂ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ

ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਫੀਸ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। 27 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ 1962 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 31(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨੋਟਿਸ, 30 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੇ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਟਰ ਨੇ, ਵਧੀਆ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। 5,014, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 10,028 ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਗਰੂਰ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਾਹਰ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ article 227 ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਿਜ਼ ਪੈਡੈਂਟ 3 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, 30 ਸਤੰਬਰ ਅਤੇ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 'ਐਲ' ਅਤੇ 'ਕੇ' ਦੀਆਂ ਨਕਲਾਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਲੇਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ।

(5) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਾਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਨ- (ਏ) ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਮੰਡੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੱਕੇ ਆੜਤੀਆ ਵਜੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਮਾਲ ਜਾਂ ਵਸਤੂਆਂ, ਉਸ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਦੀ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋ-ਡਿਊਸਰ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਸੇ ਨੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, (ਅ) ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਗਰੂਰ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮਾਲ ਜਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੇਤਰ, ਪਰ ਨਿੱਜੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯਮ 24 ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, (c) ਕੀ ਫੀਸ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ ਅਤੇ (d) ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਮਨਮਾਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਗਰੂਰ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗੁੜ, ਸ਼ੱਕਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉਪਜ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਆਖਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਰਡਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਪਰੋਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਗਈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਇੱਕ ਸਫਲ ਧਿਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਵੋਤਮ ਨਿਰਣੇ ਦੇ

M/s. Prem Chand-Ram Lal v. The State of Punjab, etc.
(Mehtar Singh, C.J.).

ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਮੰਡੀਆਂ ਤੋਂ ਉਸ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ।

(6) ਅਪੀਲ ਲਾਂਟ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ 3 ਟੈਕਸ ਹੈ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਾਮ ਸਰੂ-ਪ ਐਂਡ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਸੂਚਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ' 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਮਾਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਓਪਰੇਟਿਵ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਕੇਜਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁੜ, ਸ਼ੱਕਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਨ ਇਸ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ, ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਲਈ ਇਹ ਮੁਮਕਿਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁੜ, ਸ਼ੱਕਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ ਬਾਹਰੋਂ ਸੰਗਰੂਰ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਨੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉਪਜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਮਾਲ ਕਿੱਥੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ 'ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂ ਵੇਚਿਆ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 24, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸਮੀਕਰਨ 'ਖਰੀਦਾ ਅਤੇ ਵੇਚਿਆ' ਹੁੰਦਾ, ਨਾ ਕਿ 'ਖਰੀਦਾ ਜਾਂ ਵੇਚਿਆ', ਪਰ ਇਹ 'ਖਰੀਦੇ ਅਤੇ ਵੇਚੇ' ਵਜੋਂ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਬਾਕੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ 1962 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 24 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ

(1) ILR (1969) 1 ਪੀ.ਬੀ. 756."

'ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ' ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਜਾਂ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1962 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਯਮ 24 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਖੁੱਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁੜ, ਸ਼ੱਕਰ ਅਤੇ

ਖੰਡਸਰੀ ਨੂੰ ਖੁੱਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮ 24, ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਠੇਕਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸਕੀਮਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਰ ਕਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀਆਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਜ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਸੰਗਰੂਰ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਗੁਰ, ਸ਼ੱਕਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਨਾਲ ਇਸ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਤਪਾਦਕ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ. ਦਲੀਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਯਮ 24 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗੁੜ, ਸ਼ੱਕਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ ਦੇ ਸੌਦੇ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਖੁੱਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਇਹ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ 'ਖਰੀਦੇ ਜਾਂ ਵੇਚੇ ਗਏ' ਸ਼ਬਦ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰੀਦੇ ਜਾਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਨਿਯਮ 29 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ 24 ਵਿੱਚ ਖੁੱਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਖਰੀਦਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ 29 ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲ ਲੈਣ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਕਿਯੂ) 'ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੀ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ 'ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਉਸ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ', ਅਤੇ 1962 ਦੇ ਨਿਯਮ 18 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਹਨ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਛੋਟ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, 'ਹਾਕਰ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਕਿੰਗ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚੂਨ ਖਰੀਦਦਾਰੀ; ਵਿਆਖਿਆ।—ਉਪ ਨਿਯਮ (2) ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦਾ ਟਰਨਓਵਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪ੍ਰਚੂਨ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।'। ਹੁਣ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 18 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੀ

M/s. Prem Chand-Ram Lal v. The State of Punjab, etc.
(Mehtar Singh, C.J.).

ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ 'ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਦੁਕਾਨਦਾਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਇਕੋ ਇਕ ਕਿਸਮ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਛੋਟਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਦਲੀਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(7) ਇਸ 5 ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦਲੀਲ ਹੈ? ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਲਈ 1 rule ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੁੜ, ਸ਼ੱਕਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਗਰੂਰ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ' ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਗਰੂਰ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੁੜ, ਸ਼ੱਕਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਤਪਾਦਕ ਦਾ ਉਤਪਾਦ। ਇਹ ਉਸੇ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ 23 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੇ ਇਸਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਖੇਤੀ ਉਪਜ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦੱਸੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ 'ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ' ਦਾ ਮਤਲਬ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਬਾਗਬਾਨੀ, ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਜਾਂ ਜੰਗਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਪਜਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ" ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ 75 ਤੋਂ 77 ਵਿੱਚ ਗੁਰ, ਸ਼ੱਕਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਬਾਗਬਾਨੀ, ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਜਾਂ ਜੰਗਲ ਦੀ ਉਪਜ ਜੋ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਹੈ, ਪਰ ਗੁੜ, ਸ਼ੱਕਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ *ਰਘਬੀਰ ਚੰਦ ਸੋਮਚੰਦ ਬਨਾਮ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਬਠਿੰਡਾ* (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ 1948 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਗਿੰਨੀ ਕਪਾਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਵਪਾਰਕ ਵਸਤੂ ਹੈ। ਅਣਗਿਣਤ ਕਪਾਹ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਗਿੰਨਡ ਕਪਾਹ ਇੱਕ ਨਿਰਮਿਤ ਪ੍ਰੋਡਕਟ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਮਰੀਕੀ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 186 ਅਤੇ 187 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਲੇਖ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਲੇਖ ਉਭਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਿੰਗ ਅਤੇ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਮਿਲ

ਜਾਣਗੇ: ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਵਸਤੂ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਪੜਾਅ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਛਾਣ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਮਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਲੇਖ ਦੇ ਉਭਾਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ, ਪਰ, ਜਿੱਥੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਛਾਣ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਸਾਧਿਤ ਲੇਖ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੁਰ, ਸ਼ੱਕਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ ਨਵੇਂ ਉਤਪਾਦ ਹਨ ਅਤੇ 'ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਕੇਸ *ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਕਲੋਥ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ* (3) ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਮਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਸੀ।

(1) 1960 PLR 175

(2) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 791.

M/s. Prem Chand-Ram Lal v. The State of Punjab, etc.
(Mehar Singh, C.J.).

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1972) 1

ਐਕਟ 1944 ਅਤੇ ਤੇਲ ਦੀ ਰਿਫਾਈਨਿੰਗ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੰਨਾ 794 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਸਲਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਨਿਰਮਾਣ' ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਲੰਘਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ 'ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ' ਨੂੰ 'ਨਿਰਮਾਣ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ। ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਨਿਰਮਾਣ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਤਲਬ 'ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਉਪ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ' ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ 'ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ' ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਕੇਸ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਚੰਦੂ ਲਾਲ-ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਈ (4) ਹੈ, ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੰਨ ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਕਪਾਹ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਪੰਨਾ 1076 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਪਾਹ ਵਿਚ ਕਪਾਹ ਦੇ ਬੀਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਕਿ ਕਪਾਹ ਅਤੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੀਜ ਕਪਾਹ ਹੈ ਜਾਂ ਕਪਾਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਪਾਰਕ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੀਜ ਕਪਾਹ ਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਪਾਹ-ਬੀਜ ਕਪਾਹ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿੰਨਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਪਾਹ ਤੋਂ ਕਪਾਹ ਦੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਸਤੂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਪਾਹ ਦਾ ਬੀਜ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ 'ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 72 ਕਾਰਪਸ ਜੂਰੀਸ ਸੈਕੰਡਮ, ਪੰਨੇ 975 ਅਤੇ 976 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਥਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - "ਸ਼ਬਦ 'ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ' ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਰਥ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਜਾਂ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕਰਨ, ਪੈਦਾ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇੱਕ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਜਾਂ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਹੈ। ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਬਦ 'ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ' ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਇਲਾਜ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨਕਲੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਅਰਥ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਚੇ ਮਾਲ, ਉਤਪਾਦਨ, ਵਿਕਾਸ, ਮੰਡੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ, ਆਦਿ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ: ਮੰਡੀਕਰਨ ਯੋਗ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ, ਕਸਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪੇਸਚਰਾਈਜ਼ਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਦੁੱਧ, ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਛਾਂਟ ਕੇ ਅਤੇ ਰੀਪੈਕਿੰਗ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਦਰਭ 55 ਕਾਰਪਸ ਜੂਰੀਸ ਸੈਕੰਡਮ, ਪੰਨੇ 669 ਅਤੇ 670 ਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਹੈ - "ਇੱਕ ਨਾਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ - ਉਤਪਾਦਨ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ 'ਨਿਰਮਾਣ', ਨੂੰ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। SE ਦੇ ਕੇ ਕੱਚੀ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਆਰਟੀ ਆਈਕਲਸ ਦੀ

(3) A71 . R 1369 SJT 1073;

ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰੂਪ, ਗੁਣ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ 01- ਸੰਜੋਗ, ਭਾਵੇਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹੱਥੀ ਕਿਰਤ ਦੁਆਰਾ; ਕਲਾ

ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਫਿੱਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਹੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੁਆਰਾ; ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੂਪ ਬਦਲਣਾ; ਇੱਕ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ - 'ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਆਯਾਤ

'ਨਿਰਮਾਣ', ਇੱਕ ਕਿਰਿਆ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਲੇਖ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਬਣਾਉਣਾ; ਬਣਾਉਣ ਲਈ; ਕਾਢ ਕੱਢਣ ਲਈ; ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ; ਰਚਨਾ ਕਰਨ, ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਨਿਰਮਾਣ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ' ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰ, ਸ਼ੱਕਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਇੱਕਤ ਆਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਪੜਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਪੜਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ 'ਪ੍ਰੋਸੈਸਡ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ, ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ, ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਐਕਟ, 1939 (1939 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 5), ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ 'ਖੇਤੀ ਉਪਜ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। a) ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 'ਕਟਾਈ ਹੋਈ ਕਪਾਹ, ਕਣਕ, ਜੌਂ, ਚਾਵਲ, ਤੇਲ ਬੀਜ, ਮੱਕੀ, ਛੋਲੇ, ਗੰਨਾ (ਗੁੜ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕਰ) ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫਸਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵਿਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਗੰਨੇ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਗੁਰ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦ, ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 'ਖੇਤੀਬਾੜੀ. ਉਤਪਾਦ' ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਪੰਨੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ . ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਸਾਂਵਲਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦਰਾਮ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਸਟੇਟ* (5), ਅਤੇ *ਮੁਨੇਸ਼ਵਰਾ ਨੰਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜ* (6) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼, ਪਰ

(4) ਏਆਈਆਰ 1953 ਬੰਬ 415.

(5) ਏਆਈਆਰ 1961 ਸਾਰੇ. 24

M/s. Prem Chand-Ram Lai v. The State of Punjab, etc.
(Mehar Singh, C.J.).

ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਐਕਟਿੰਗ ਭਾਗ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨੂੰ ਤਾਲਾਬ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰ, ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ; ਅਤੇ ਖੰਡਸਾਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਏ) ਵਿੱਚ 'ਖੇਤੀ ਉਪਜ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰੈਸਿਡ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸੰਗਤਤਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3(a), ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਥਿਰ ਪਹੁੰਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਉਪਜ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਤਪਾਦ। ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ ਕਿਸੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਹੀ. ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਲੇਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਨਿਰਮਾਣ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਬਾਗਬਾਨੀ, ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਜਾਂ ਜੰਗਲ ਦੀ ਪ੍ਰੈਸਿਡ ਉਪਜ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਨਕਲੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਆਈਟਮਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਲੰਘੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ। ਜਦੋਂ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸਿਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ-ਹਾ; ਇਹ ਕੀਤਾ. ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਅੰਤਿਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਲੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਧਾਰਾ 2 (ਏ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸਨ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਇੱਕ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ। ਇਹ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਾ ਆਖਰੀ ਪਹਿਲੂ ਧਾਰਾ 38 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ

ਐਕਟ ਦਾ ਜੋ ਚੱਲਦਾ ਹੈ - “ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ

ਅਜਿਹੀ ਉਪਜ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਜਾਂ ਛੱਡ ਸਕਦੀ ਹੈ”, ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ 'ਖੇਤੀ ਉਪਜ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਏ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

(8) 1962 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 18(1) (f) ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਦੇਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਉਤਪਾਦਕ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ GSR 206/PAI 23/61/ਸ. 43/Amd(8)/64, ਸਤੰਬਰ 3, 1964, 18 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ, ਨਿਯਮ 18(1)(f) ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਿਟਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ।

(9) ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਪੀਲ (1969 ਦਾ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰ. 177) ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚੇ, ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ, 100 ਰੁਪਏ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(10) ਸਿਵਲ ਰਾਈਟਸ ਵਿੱਚ, 1968 ਦਾ ਨੰਬਰ, 325, ਰੌਣਕ ਰਾਮ-ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ, ਨੰਬਰ 441 ਆਫ 1968, ਘੁੱਦੂ ਮਲ-ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, 1969 ਦਾ ਨੰਬਰ 55, ਤੁਹੀ ਰਾਮ-ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਸਟੇਟ, 1969 ਦਾ ਨੰਬਰ 97। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ-ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, 1969 ਦਾ ਨੰਬਰ 1495। ਨਾਨਕ ਚੰਦ-ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, 1969 ਦਾ ਨੰਬਰ 1534, ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ-ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, 1969 ਦਾ ਨੰਬਰ 1535, ਬਸਾਉ ਮਲ-ਮਹਾਰਾਜ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ, 1969 ਦਾ ਨੰਬਰ 1829, ਹੰਸ ਰਾਜ-ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ। 1969 ਦਾ ਨੰਬਰ 2201, ਪ੍ਰਭ ਦਿਆਲ-ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਅਤੇ 1969 ਦਾ ਨੰਬਰ 2228, ਜੈ ਲਾਲ-ਨੰਦ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਤੱਥ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। 1969 ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 177. ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹਨ

ਸਮਾਨ. ਉਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ, ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਰੁ. 100.

25 ਮਾਰਚ 1970 ਈ.

M/s. Prem Chand-Ram Lai v. The State of Punjab, etc.
(Mehar Singh, C.J.).

ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਨ . ਅਰੁਣਾ , ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਐਚ., ਆਰ.ਸੋਢੀ, ਜੇ.

ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰਾ।

1966 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 73—M ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1970

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XXV)-ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਤੇ 13((1A)J(ii)- ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ-ਅਜਿਹਾ ਫਰਮਾਨ ਮੋਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤਣਾ—ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ—ਕੀ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਬਹਾਲੀ ਨਹੀਂ—ਕੀ ਪਤੀ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਥਿਤੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਤਨੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਬੇਅਸਰ ਜਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਜੋੜੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਹੋਰ ਯਤਨ ਕਰੇ। ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (1A) (ii) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ